

22 Νοεμβρίου, 1996

[ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

AEGIS LIMITED,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 328/94)

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Ακυρωτικός έλεγχος σε αντίθεση προς την επί της ουσίας εκδίκαση υπόθεσης — Όρια ενεργείας του Ανωτάτου Δικαστηρίου ως ακυρωτικού.

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Εκτελεσιτότητα διοικητικής πράξης — 5
Εξετάζεται και αυτεπαγγέλτως στην ακυρωτική δίκη — Περιστάσεις του πληροφοριακού χαρακτήρα της πράξης στην κριθείσα περίπτωση παρά το γεγονός ότι ελήφθη αρχικά απόφαση και στη συνέχεια με ένσταση ενώπιον του αρμόδιου Υπουργού επικυρώθηκε η πρώτη απόφαση. 10

Φόρος Προστιθέμενης Αξίας — Πίστωση φόρου εισροών — Άρθρα 25 και 52 του Ν. 246/90 και Καν. 3(1)(γ) και (δ) της ΚΔΠ 221/91 — Η εφαρμογή της νομοθετικής ρύθμισης προϋποθέτει ύπαρξη διαδικασίας υποβολής φορολογικής δήλωσης προς βεβαίωση φόρου — Απλό 15
αίτημα περί πληροφόρησης παροχής πιστώσεων στο μέλλον δεν υπάγεται στο νόμο — Η διαδικασία αυτού του είδους είναι πληροφοριακού χαρακτήρα και δεν παράγει αποτελέσματα.

Η αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε την αρνητική πρόθεση του υπουργού οικονομικών να χορηγήσει αιτούμενες πιστώσεις φόρου χωρίς όμως ακόμα να έχει έρθει η στιγμή για την επιβολή οποιουδήποτε φόρου ελλείψει και φορολογικής δήλωσης της αιτητριας. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- 5 1. Η θεραπεία που ζητείται με την παράγραφο 3 του αιτητικού δεν μπορεί να επιτύχει. Το Ανώτατο Δικαστήριο, κατά την άσκηση της Αναθεωρητικής του Δικαιοδοσίας, ενεργεί ως ακυρωτικό Δικαστήριο και όχι ως Δικαστήριο ουσίας. Η έκταση του ακυρωτικού του ελέγχου καθορίζεται από την παράγραφο 4 του Άρθρου 146 του Συντάγματος. Το Δικαστήριο έχει εξουσία είτε να ακυρώσει είτε να επικυρώσει είτε ολικώς είτε μερικώς την προσβαλλόμενη πράξη, αλλά όχι να την αντικαταστήσει με κανένα τρόπο, ούτε να απευθύνει ιεραρχικές επιταγές προς τα διοικητικά όργανα, δεσμευτικές της αρμοδιότητάς τους.
- 10
- 15 2. Το θέμα της εκτελεστότητας της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης δεν περιορίζεται στις διεκδικήσεις των διαδίκων αλλά συγκαταλέγεται στα θέματα που το Δικαστήριο εγείρει ακόμα και αυταπάγγελτα.
- 20 3. Οποιοσδήποτε πιστώσεις αναφορικά με το φόρο εισροών ή και διακανονισμοί φόρων εισροών ή εκροών γίνονται στα πλαίσια εξέτασης φορολογικών δηλώσεων. Αυτό υποδηλώνει και ο όρος “ποσό οποιουδήποτε φόρου εισροών” στο κείμενο του Καν. 3(1)(γ).
- 25 Δεν αντικρούστηκε ο ισχυρισμός της δικηγόρου των καθ’ ων η αίτηση ότι η διεκδικούμενη πίστωση δεν αποτελούσε στη συγκεκριμένη περίπτωση το αντικείμενο φορολογικής δήλωσης. Όπως μάλιστα διαπιστώνεται από την επιστολή με την οποία υποβλήθηκε το αίτημα και την ένορκη δήλωση εκ μέρους των καθών η αίτηση, το περιεχόμενο της οποίας δεν αντικρούστηκε, δεν υπήρξε συγκεκριμένο αίτημα για την πίστωση οποιουδήποτε συγκεκριμένου ποσού με αναφορά σε συγκεκριμένα είδη ούτε και προσκομίσθηκαν τιμολόγια ή άλλα στοιχεία αναφορικά με το κόστος των εγκαταστάσεων στις οποίες αφορούν οι διεκδικούμενες πιστώσεις. Οι πληροφορίες αυτές περιέχονται μεν στα επισυναφθέντα “Α” και “Β” στην ένορκη δήλωση του μάρτυρα των αιτητών, αλλά σίγουρα δεν φαίνεται να τέθηκαν ενώπιον του Εφόρου ή του Υπουργού. Είναι εξάλλου καθοριστική και αποκαλυπτική η πρώτη παράγραφος της αίτησης/επιστολής των αιτητών, ημερ. 10/8/1993 η οποία αναφέρει:
- 30
- 35
- 40

“Έχω οδηγίες από το πιο πάνω αναφερόμενο πελάτη μου να ζητήσω όπως μας επιτραπεί να ζητήσουμε επιστροφή του ΦΠΑ για

το σύστημα κλιματισμού που θα εγκατασταθεί στο εργοστάσιό μας.”

Είναι φανερό ότι οι αιτητές ζητούν όπως τους επιτραπεί στο μέλλον να ζητήσουν επιστροφή για σύστημα κλιματισμού το οποίο μελλοντικά σκοπεύουν να εγκαταστήσουν. 5

Επομένως, δεν μπορεί να λεχθεί, με τα δεδομένα αυτά, ότι λήφθηκε οποιαδήποτε απόφαση άμεσα εκτελεστή διά της διοικητικής οδού. Η απόφαση του Εφόρου, όπως και η ακολουθήσασα απόφαση του Υπουργού, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, μπορεί να χαρακτηριστεί ως πληροφοριακού μόνο περιεχομένου. 10

Είναι χωρίς σημασία το γεγονός ότι η ένσταση των αιτητών εξετάστηκε από τον Υπουργό. Η ένσταση προς τον Υπουργό δεν υποβλήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου. Το γεγονός της εξέτασής της δεν μπορεί να προσδώσει από μόνο του εκτελεστότητα στην επίδικη απόφαση. 15

Κατά συνέπεια η προδικαστική ένσταση πρέπει να επιτύχει και η προσφυγή να απορριφθεί, ως στρεφόμενη κατά μη εκτελεστής πράξης. 20

Η προσφυγή απορρίπτεται με £200 έξοδα. 25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Chilimintri v. The Municipal Corporation of Famagusta (1969) 3 C.L.R. 159, 30

Damianos & Another v. C.B.C. (1987) 3 C.L.R. 848,

Yiangou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 27, 35

Τριανταφυλλίδης & Άλλοι v. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 429.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόρριψης της ένστασης της Αιτήτριας κατά της απόφασης του Εφόρου Φόρου Προστιθέμενης Αξίας όπως μη παρασχεθεί πίστωση εισροών που η Αιτήτρια έχει επιβαρυνθεί σχετικά με την αγορά ανεξάρτητων μονάδων κλιματισμού 40

και συστημάτων κλιματισμού.

Τ. Χριστοδουλίδης, για την Αιτήτρια.

5 *Στ. Χούρη, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

10 ΚΡΟΝΙΑΔΗΣ, Δ.: Το αιτητικό της παρούσας προσφυγής έχει ως ακολούθως:

15 “1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση ημερ. 25.2.94 επί ενστάσεως των αιτητών ημερ. 8.10.93 κατά της αποφάσεως του Εφόρου Φόρου Προστιθέμενης Αξίας όπως μη παράσχει πίστωση εισροών που οι αιτητές έχουν επιβαρυνθεί σχετικά με την αγορά ανεξαρτήτων μονάδων κλιματισμού (A/C SPLIT UNITS) και συστημάτων κλιματισμού (AIR CONDITION SYSTEMS) για σκοπούς του εργοστασίου των βιομηχανίας φαρμάκων, είναι παράνομη και/ή άκυρη και/ή στερείται οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

25 2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η ως άνω απόφαση του καθ' ου η αίτηση ημερ. 25.2.94 είναι εκπρόθεσμη καθότι η ένσταση των αιτητών εξετάσθη και/ή απεφασίσθη και/ή εκδόθηκε και/ή κοινοποιήθηκε από τον καθ' ου η αίτηση προς τους αιτητές μετά την εκπνοή των 60 ημερών που προνοείται στο άρθρο 52(2) του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου 246/90 και των σχετικών Κανονισμών και κατά συνέπεια είναι παράνομη και/ή άκυρη και/ή στερείται οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

35 3. Διαταγή και/ή οδηγίες του Δικαστηρίου προς τον Υπουργό Οικονομικών και/ή τον Έφορον Φόρου Προστιθέμενης αξίας όπως παράσχουν πίστωση του Φόρου εισροών σχετικά με τα εις την πιο πάνω παράγραφον 1 αναφερόμενα αντικείμενα.”

40 Η αιτήτρια εταιρεία είναι εγγεγραμμένη στο μητρώο του Φ.Π.Α. με κύρια εμπορική δραστηριότητα την παρασκευή και διάθεση φαρμακευτικών προϊόντων. Για τη διεξαγωγή των εργασιών τους ανήγειραν εργοστάσιο, στο οποίο εγκατέστησαν συστήματα κλιματισμού.

Προτού ακόμα εγκαταστήσουν τα συστήματα στο εργοστάσιό τους οι αιτητές, με επιστολή των ελεγκτών-λογιστών τους ημερομηνίας 10/8/1993, ζήτησαν όπως τους επιτραπεί να απαιτήσουν επιστροφή του Φ.Π.Α. για το σύστημα κλιματισμού που θα εγκαθιστούσαν στο εργοστάσιό τους. Στη επιστολή αναφέρεται ότι σύμφωνα με τις προδιαγραφές της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΟΚ) το σύστημα κλιματισμού είναι απαραίτητο για την ασφαλή λειτουργία του εργοστασίου και των εργατών, επισύναψαν δε και διάφορα έγγραφα προς υποστήριξη του αιτήματός τους.

Ο Έφορος Φόρου Προστιθέμενης Αξίας με επιστολή του ημερομηνίας 18/9/1993, πληροφόρησε τους αιτητές ότι τόσο οι ανεξάρτητες μονάδες κλιματισμού (split units) όσο και τα συστήματα κλιματισμού εμπίπτουν στον ορισμό της ακίνητης ιδιοκτησίας και κατ' επέκταση, σύμφωνα με το άρθρο 25(13)(α) του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου αρ. 246/90 δεν παρείχεται δικαίωμα πίστωσης φόρου με τον οποίο έχουν επιβαρυνθεί οι δαπάνες για αγορά και συντήρησή τους.

Με επιστολή ημερομηνίας 24/8/1993 οι αιτητές υπέβαλαν ένσταση στην πιο πάνω απόφαση και πληροφόρησαν τον Έφορο ότι η ένσταση δεν κάλυπτε τις μονάδες και συστήματα κλιματισμού που είχαν εγκατασταθεί σε χώρους άλλους από το εργοστάσιο και τις αποθήκες, για τα οποία δεν διεκδικούσαν πίστωση φόρου εισροών.

Ο Έφορος με επιστολή του ημερομηνίας 14/9/1993 απάντησε στα επιχειρήματα που πρόβαλαν οι αιτητές στην ένστασή τους.

Οι αιτητές ακολούθως υπέβαλαν ένσταση στον Υπουργό Οικονομικών στις 8/10/1993 με βάση το άρθρο 52(1) του Νόμου εκθέτοντας τα επιχειρήματά τους.

Στις 25/2/1994 στάληκε στους αιτητές η ακόλουθη επιστολή:

“Έχω οδηγήσει από τον Υπουργό Οικονομικών να αναφερθώ στην επιστολή σας με αρ. 183/ΠΠΣ και ημερ. 8.10.93 αναφορικά με την ένσταση των πελατών σας εταιρείας AEGIS LTD κατά της απόφασης του Εφόρου ΦΠΑ με ημερομηνία 14.9.93, σύμφωνα με το άρθρο 52 της περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νομοθεσίας.

2. Σας πληροφορώ ότι ο Υπουργός Οικονομικών, αφού έλαβε

υπόψη:

(α) την υφιστάμενη νομοθεσία περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και ειδικά:

5

(i) το άρθρο 25(13)(α), με βάση το οποίο δεν παρέχεται δικαίωμα πίστωσης του φόρου με τον οποίο έχουν επιβαρυνθεί οι δαπάνες που αφορούν την παράδοση υλικών ή την παροχή υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται για την εκτέλεση εργασιών σε ακίνητη ιδιοκτησία,

10

(ii) το άρθρο 2(1), το οποίο αναφέρει ότι ο όρος “Ακίνητη Ιδιοκτησία” έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το Νόμο περί Ακινήτου Ιδιοκτησίας (Διακατοχή, Εγγραφή και Εκτίμηση),

15

(iii) το άρθρο 6(3)(ε), που αναφέρει ότι στην εκτέλεση εργασιών σε ακίνητη ιδιοκτησία με μίσθωση έργου ανεξάρτητα από το αν τα υλικά για τις εργασίες αυτές διατίθενται ή μη από τον εργολάβο αποτελεί παράδοση αγαθών.

20

(β) την εγκύκλιο του Εφόρου Φόρου Προστιθέμενης Αξίας με ημερ. 26.3.93 αναφορικά με τον ορισμό της “Ακίνητης Ιδιοκτησίας”, όπου αναφέρεται ειδικά ότι “οι συσσωρευτές θερμότητας (storage heaters), ανεξάρτητες μονάδες κλιματισμού (a/c split units) και συστήματα κλιματισμού (aircondition systems), κομπρεσόροι ψυκτικών θαλάμων, venitian blinds, θεωρούνται ως προσαρτήματα μόνιμα εγκατεστημένα και συνδεδεμένα με την ακίνητη ιδιοκτησία και κατ’ επέκταση δεν παρέχεται δικαίωμα πίστωσης φόρου με τον οποίον έχουν επιβαρυνθεί οι δαπάνες για αγορά και συντήρηση τους. Αντίθετα, τα συστήματα κλιματισμού και θέρμανσης για θερμοκήπια δε θεωρούνται ως προσαρτήματα μόνιμα εγκατεστημένα σε ακίνητη ιδιοκτησία και έτσι παρέχεται δικαίωμα πίστωσης του φόρου με τον οποίον έχουν επιβαρυνθεί για αγορά και συντήρησή τους” και

25

30

35

(γ) τα γεγονότα της υπόθεσης όπως παρουσιάζονται τόσο από την πλευρά σας όσο και από την πλευρά της Υπηρεσίας ΦΠΑ και ειδικά το γεγονός ότι οι διεκδικήσεις επιστροφών φόρων αφορούν ΦΠΑ που επιβλήθηκε για εγκατάσταση συστήματος κλιματισμού

40

κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο φόρος εισροών που διεκδικούν οι πελάτες σας αφορά φόρο πάνω σε αγορά και εγκατάσταση

ακίνητης ιδιοκτησίας.

3. Ενόψει των πιο πάνω η ένσταση των πελατών σας, εταιρείας AEGIS LTD, αναφορικά με την απόφαση του Εφόρου ΦΠΑ να απορρίψει το αίτημά της για πίστωση του φόρου εισροών με τον οποίο έχουν επιβαρυνθεί οι δαπάνες για την αγορά και εγκατάσταση συστημάτων κλιματισμού σε βιομηχανική της μονάδα απορρίπτεται.” 5

Εναντίον της απόφασης αυτής του Υπουργού καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή στις 25/4/1994. 10

Η θεραπεία που ζητείται με την παράγραφο 3 του αιτητικού δεν μπορεί να επιτύχει. Το Ανώτατο Δικαστήριο, κατά την άσκηση της Αναθεωρητικής του Δικαιοδοσίας, ενεργεί ως ακυρωτικό Δικαστήριο και όχι ως Δικαστήριο ουσίας. Η έκταση του ακυρωτικού του ελέγχου καθορίζεται από την παράγραφο 4 του Άρθρου 146 του Συντάγματος. Το Δικαστήριο έχει εξουσία είτε να ακυρώσει είτε να επικυρώσει είτε ολικώς είτε μερικώς την προσβαλλόμενη πράξη, αλλά όχι να την αντικαταστήσει με κανένα τρόπο, ούτε να απευθύνει ιεραρχικές επιταγές προς τα διοικητικά όργανα, δεσμευτικές της αρμοδιότητάς τους (Βλέπε: *Chilimintri v. The Municipal Corporation of Famagusta* (1969) 3 Α.Α.Δ. 159, *Damianos & Another v. C.B.C.* (1987) 3 Α.Α.Δ. 848 και Φ.Θ. Βεγλερή “Η συμμόρφωση της Διοίκησης εις τας Αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας”, Έκδοση 1934, σελ. 5). 20 25

Ως εκ τούτου κρίνω ότι η αιτούμενη θεραπεία υπ’ αρ. 3 της προσφυγής είναι ανευδαφική και απαράδεκτη και απορρίπτεται. 30

Οι θεραπείες υπ’ αρ. 1 και 2 αφορούν την εγκυρότητα της προσβαλλόμενης απόφασης και μπορούν να εξετασθούν μαζί, αν και η θεραπεία υπ’ αρ. 2 δεν θα μπορούσε να θεωρήσει ένας ότι έχει αυθύπαρκτη υπόσταση. 35

Το πρώτο και βασικό θέμα το οποίο εγείρεται στην παρούσα προσφυγή είναι η εκτελεσιμότητα της επίδικης απόφασης. Το θέμα αυτό δεν εγείρεται στη γραπτή ένσταση των καθών η αίτηση, αλλά εγείρεται για πρώτη φορά στην γραπτή αγόρευση της ευπαιδευτού δικηγόρου τους. Ο ευπαιδευτος δικηγόρος των αιτητών υπεστήριξε ότι δεν μπορούσε να εγερθεί για πρώτη φορά στην γραπτή αγόρευση αφού δεν ηγέρθηκε στα δικόγραφα, δηλαδή στην γραπτή ένσταση των καθών η αίτηση. 40

Δεν συμφωνώ με τη θέση του δικηγόρου των αιτητών. Το θέμα της εκτελεσιμότητας της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης δεν περιορίζεται στις διεκδικήσεις των διαδίκων αλλά συγκαταλέγεται στα θέματα που το Δικαστήριο εγείρει ακόμα και αυταπάγγελτα.

5 (Βλέπε: *Yiangou v. Republic* (1987) 3 Α.Α.Δ. 27, *Κυριάκος Τριανταφυλλίδης & Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 429).

10 Η δικηγόρος των καθών η αίτηση υπεστήριξε ότι η επιστολή των ελεγκτών-λογιστών των αιτητών ημερομηνίας 10/8/1993 δεν αποτελούσε αίτημα με βάση το Νόμο για πίστωση πληρωθέντος φόρου, διότι δεν υποβλήθηκε στα πλαίσια φορολογικής δήλωσης

15 δυνάμει του άρθρου 25 του Νόμου. Υπέβαλε, περαιτέρω, ότι η απόφαση του Εφόρου, η οποία απετέλεσε το αντικείμενο της ένστασης στον Υπουργό, είχε πληροφοριακό χαρακτήρα και όχι εκτελεστό και ως εκ τούτου η απορριπτική της ένστασης απόφαση του Υπουργού δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη. Αντίθετα ο

20 δικηγόρος των αιτητών υποστήριξε τη θέση ότι η επίδικη απόφαση είναι εκτελεστή διοικητική πράξη αφού η ένσταση υποβλήθηκε σύμφωνα με το Νόμο και τους Κανονισμούς και εξετάστηκε από το αρμόδιο όργανο (τον Υπουργό) και λήφθηκε τελική απόφαση.

25 Το άρθρο 25(1) προνοεί ότι το κάθε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο οφείλει πρώτο να υποβάλει στον Έφορο γραπτές φορολογικές δηλώσεις και δεύτερο να καταβάλει τον οφειλόμενο φόρο, αναφορικά με όλες τις παραδόσεις αγαθών ή και παροχές υπηρεσιών τις οποίες έχει πραγματοποιήσει κατά τη διάρκεια της σχετικής περιόδου.

30 Τα εδάφια 3 και 4 του πιο πάνω άρθρου έχουν ως ακολούθως:

35 “(3) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου, το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο δικαιούται, στο τέλος κάθε φορολογικής περιόδου, να πιστωθεί, στην έκταση που καθορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 26, το ποσό που κατέβαλε ως φόρο εισροών, και στη συνέχεια να αφαιρέσει το ποσό αυτό από το φόρο εκροών τον οποίο ο ίδιος οφείλει.

40 (4) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (5) “φόρος εισροών” αναφορικά με υποκείμενο το φόρο πρόσωπο σημαίνει-

(α) Το φόρο ο οποίος αναλογεί στις παραδόσεις αγαθών ή και τις παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν προς το πρόσωπο αυτό, και

(β) το φόρο ο οποίος πληρώθηκε από το ίδιο για την εισαγωγή οποιωνδήποτε αγαθών,

νοουμένου ότι (σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις αυτές) τα αγαθά ή και οι υπηρεσίες έχουν χρησιμοποιηθεί ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς οποιασδήποτε επιχείρησης που ασκείται ή πρόκειται να ασκηθεί από το ίδιο· και “φόρος εκροών” σημαίνει το φόρο ο οποίος αναλογεί στις παραδόσεις αγαθών ή και τις παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιεί το ίδιο.” 5 10

Το άρθρο 52 του Νόμου (αρ. 246/90) προνοεί για τις ενστάσεις που υποβάλλονται προς τον Υπουργό και τις προϋποθέσεις έγκυρης ένστασης. Δυνάμει του εδαφίου 3 του άρθρου 52 εκδόθησαν Κανονισμοί (Κ.Δ.Π. 221/91) οι οποίοι απαριθμούν τις περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να υποβληθεί ένσταση στον Υπουργό. (Κανονισμός 3(1)(γ) και (δ)). Ανάμεσα στις περιπτώσεις αυτές συγκαταλέγονται και αποφάσεις που σχετίζονται με: 15 20

“(γ) το ποσό οποιουδήποτε φόρου εισροών το οποίο δύναται να πιστωθεί ή να επιστραφεί σε πρόσωπο.

(δ) την αναλογία του φόρου εισροών που δύναται να πιστωθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 26 του Νόμου.” 25

Με βάση το περιεχόμενο των πιο πάνω νομοθετικών προνοιών βρίσκω ότι οποιεσδήποτε πιστώσεις αναφορικά με το φόρο εισροών ή και διακανονισμοί φόρων εισροών ή εκροών γίνονται στα πλαίσια εξέτασης φορολογικών δηλώσεων. Αυτό υποδηλώνει και ο όρος “ποσό οποιουδήποτε φόρου εισροών” στο κείμενο του Καν. 3(1)(γ). 30

Δεν αντικρούστηκε ο ισχυρισμός της δικηγόρου των καθών η αίτηση ότι η διεκδικούμενη πίστωση δεν αποτελούσε στη συγκεκριμένη περίπτωση το αντικείμενο φορολογικής δήλωσης. Όπως μάλιστα διαπιστώνεται από την επιστολή με την οποία υποβλήθηκε το αίτημα και την ένορκη δήλωση εκ μέρους των καθών η αίτηση, το περιεχόμενο της οποίας δεν αντικρούστηκε, δεν υπήρξε συγκεκριμένο αίτημα για την πίστωση οποιουδήποτε συγκεκριμένου ποσού με αναφορά σε συγκεκριμένα είδη ούτε και προσκομίσθηκαν τιμολόγια ή άλλα στοιχεία αναφορικά με το κόστος των εγκαταστάσεων στις οποίες αφορούν οι διεκδικούμενες πιστώσεις. Οι πληροφορίες αυτές περιέχονται μεν στα επισυναφθέντα “Α” και 35 40

“B” στην ένορκη δήλωση του Νίκου Ανδρέου, μάρτυρα των αιτητών, αλλά σίγουρα δεν φαίνεται να τέθηκαν ενώπιον του Εφόρου ή του Υπουργού. Είναι εξάλλου καθοριστική και αποκαλυπτική η πρώτη παράγραφος της αίτησης/επιστολής των αιτητών, ημερ. 10/8/1993 η οποία αναφέρει:

10 “Έχω οδηγίες από το πιο πάνω αναφερόμενο πελάτη μου να ζητήσω όπως μας επιτραπεί να ζητήσουμε επιστροφή του ΦΠΑ για το σύστημα κλιματισμού που θα εγκατασταθεί στο εργοστάσιό μας.”

(Η υπογράμμιση είναι δική μου.)

15 Είναι φανερό ότι οι αιτητές ζητούν όπως τους επιτραπεί στο μέλλον να ζητήσουν επιστροφή για σύστημα κλιματισμού το οποίο μελλοντικά σκοπεύουν να εγκαταστήσουν.

20 Επομένως, δεν μπορεί να λεχθεί, με τα δεδομένα αυτά, ότι λήφθηκε οποιαδήποτε απόφαση άμεσα εκτελεστή διά της διοικητικής οδού. Η απόφαση του Εφόρου, όπως και η ακολουθήσασα απόφαση του Υπουργού, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, μπορεί να χαρακτηριστεί ως πληροφοριακού μόνο περιεχομένου.

25 Είναι χωρίς σημασία το γεγονός ότι η ένσταση των αιτητών εξετάσθηκε από τον Υπουργό. Η ένσταση προς τον Υπουργό δεν υποβλήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου. Το γεγονός της εξέτασής της δεν μπορεί να προσδώσει από μόνο του εκτελεστικότητα στην επίδικη απόφαση.

30 Κατά συνέπεια η προδικαστική ένσταση πρέπει να επιτύχει και η προσφυγή να απορριφθεί, ως στρεφόμενη κατά μη εκτελεστής πράξης.

35 Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εκ £200 υπέρ των καθών η αίτηση.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.